

מ"ת 6193/09 - מדינת ישראל נגד ש.א

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 6193/09 מדינת ישראל נ' א
תיק חיזוני: 393012/2017

בפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
ה המבקש מדינת ישראל
נגד
המשיב ש.א

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע:

ביום 6/9/17 הוגש נגד המשיב כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של תקיפת בן זוג - לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואוימים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

מכتب האישום עולה כי המשיב והגב' צ.ח. (להלן: "נפגעת העבירה") הם בני זוג ונפגעת העבירה מצויה בחודש החמישי להריאנה. עוד עולה כי בתקופה הסמוכה לאירועים המתוארים בכתב האישום, התגוררו השניים בדירה משותפת בקרית ים (להלן: "הדירה"). כתב האישום מפרט מסכת שהתרפשה על פני מספר ימים, החל מיום 17/8/2017 ועד ליום 2/9/17 כמפורט להלן:

ביום 30/8/17 אישם המשיב על מר י.צ (להלן: "נפגע העבירה") שלגביו חשד שהוא מצוי ביחסים עם נפגעת העבירה, בשולחו הודעות טקסט למ联系 הטלפון ניד של נפגע העבירה בזו הלשון: "**צא מהתמונה בשביבך, אני כבר אין לך להפסיק ואת המעץ מכיר טוב מילדות,** אני אמרתי זה יגמר ברצח, אתה ממשיך להתקשר אליו אתה מנסה אותי, אתה ממשיך להתקשר אליה, אני אומר לך עוד מעט ראש השנה ושם נקבע מי לחייםומי למות, פניתי בתור גבר בטוב אתה שם דין אחה, אנחנו נפגש, תרחק ממנה, תקשייב בין של זונה, אם עוד פעם אחות אתה מתקשר לך. אתה מת, אתה לא תהיה איתה אני ימות לפני שאני לזה, בן של זונה עושה לי תרגיל אתה בן אדם מת, תקשייב יא בן של זונה אמא שלך עכשו מוצצת לאבא שלי, תשחרר מכך, אני אזין אותך אתה מת, הocus שלה גם קטן?".

ביום 31/8/17 אישם המשיב על נפגעת העבירה במשלוח הודעות כתובות ממ联系 הטלפון הניד של אחותו מעין, בזו עמוד 1

הלשון: "צ. זאת מעין, סמי יצא בעצבים ואמר היה רצח היום אני מודאגת מה קורה". בנוספ', באותו היום, אימ' המשיב על נגעת העבירה בעת ששוחח עמה בטלפון, באומרו: "טוב אתם בקשר? הבנתי, אני נשבע ואני נודר בילד שלי ובכבר של אבא שלי, אם אני יודע אם אני יודע שהוא פנה אליו שנסגשתחם, הוא מת, בڪר של אבא שלי בילד שלי, אם אני יודע שהוא פנה אליו אם אני יודע שנסגשתחם, הוא מת, גם אם לא יודע אם צריך לדפוק לו כדורים, לשים לו כדור בראש, גבר שמתחיל אם בחורה שלך אתה רוצה אותו, אני עומד אחורי המילויים שלי, אלה המילויים שלי ואני עומד אחורייהם, זה מה שהיה אמרתי לך, יהיה שחוור אמרתי לבן יהיה לבן, אין אפור בדבר זהה, אין אפור אין אמצע, אין אמצע זה כבר לא קשור אין לך ליד יש לך ליד זה לא קשור, יתפסו אותו אוטר, אתה עושה את זה באור יום וליד כולם וכולם יראו, אני רוצה שאת תקבלו אותו בڪר, בڪר של אבא שלי את תקבלו אותו בڪר, את יי, אני יודע שעשית הכל ואני יודע שהורדתי את הבן זונה שהפריע לי כל הדרך".

ביום 17/9/1, בהיותם בדירה נתגלו ויכוח בין המשיב לבין נגעת העבירה במהלך אחד האימים המשיב על נגעת העבירה באומרו: "זונה בת זונה, אני אהרוג אותו, אני אשחת אותו, אני אשחת אתכם עם הבית ואתאבד". בהמשך לאמרו, נטל המשיב סכין מטבח והצמידה לבטנו תוך שאמר לנגעת העבירה "אם את עוזבת אותו אני אתאבד". לאחר מכן, תקף המשיב את נגעת העבירה בכך שמשך בשערות ראשה וניסה ליטול ממנה את מכשיר הטלפון שלו, זאת בעוד היא צורחת ומפצירה במשיב לצאת מהדירה. המשיב, באותו מועד, השלים צלחת שהיא מונחת על השולחן, שהתרפפה על הרצפה.

ביום 2/9/17 שלח המשיב הודעה טקסט מאיימות לנגעת ולשון: "לא עונה, אין בעיה אני יודע איפה גרה, איפה הילדים למדים, אז תזהרי כי אני אפגע בר כמו שפגעתה בהכי יקר לך, בבקשתה תעוני לי, תענה يا מניאק אני ליד הבית שלך, תגיד לי שיצא אני ליד הבית שלו, שהיה גבר, אני אשறך לך גם את הבית עם הכל, תעוני לי ואני עוזב אותו, עוד פעם עם הבן זונה הזה בכו, 3 ערבים עושים אורגיה על אמא שלך אחד בכוס אחד בתחום ואחד נותן לה למצוץ".

טייעוני הצדדים:

המבקשת בבקשת המעצר פרטה את עיקרי חומר החקירה המבוסס את קיומן של ראיות לכואורה ובهم עדות נגעת העבירה, הקלותות השיחות בין המשיב לנגעת העבירה, תיעוד ההודעות שליח המשיב לנגעי העבירה והודאת המשיב בחלק מההעברות שייחסו לו.

באשר לעילת המעצר, צינה המבקשת כי לצד חזקת המסוכנות, ניתן ללמידה על מסוכנותו של המשיב כלפי נגעי העבירה מנסיבות האירועים ומתיאורה של נגעת העבירה את היחסים שבינה לבין המשיב עבור לאיירועים המתוארים בכתב אישום. המבקשת צינה כי אין מדובר בהתנהגות חד פעמי וכי רגשות קנאה ואובססיה הם שהניעו את המשיב. בנוספ', המשיב בעל עבר פלילי ובו הרשעה בעבירות איומיים. משום כך, סקרה המבקשת כי מסוכנותו של המשיב היא בעוצמה רבה ויש קושי ליתן בו האמון הנדרש לצורך שחרורו לחופה ויש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בדיון שהתקיים לפני הודיע ב"כ המשיב כי אין חולק על קיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר. גם שכך, העלה קושי של שיטתו עשוי להתקיים בתיק זה והוא לעניין סוגם של המשיב ונפגעת העבירה כבני זוג. המשיב ציין כי אכן המשיב ונפגעת העבירה מכירם תקופה של 8 חודשים אך הם אינם נשואים ורוב הזמן לא התגוררו יחדיו, לרבות לא במועד ביצוע העבירות.

ב"כ המשיב ציין את מאפייניו האישיים של המשיב: היותו צעיר כבן 29, עבד במקום העבודה מסודר עד ליום מעצרו, בעל הרשעה אחת בלבד מלפני ארבע שנים ומעולם לא נידון למאסר; לטענותו מאפיינים אלה מלמדים כי יש ליתן בו אמון ולשחררו לחופפת מעצר.

ב"כ המשיב הציע כי בית המשפט יורה על שחרור המשיב לחופפת בבית מגורי שבאו עקביא, המרוחקת מקרית ים בה שבה מתגוררת נפגעת העבירה. כמו כן, הציע ב"כ המשיב כי אמו של המשיב ואחותו החילית יפקחו עליו. המפקחות נכחו בדיון, הצהירו ונחקרו על רצונם לפקח על המשיב.

ראיות לכואורה ועילות מעצר:

לאור הסכמת הצדדים ולאחר עיון בתיק החקירה אני קובעת שישן ראיות לכואורה כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. הראיות המצוויות בתיק החקירה מבוססות לכואורה את המתואר בכתב האישום וכן אפשרות תמונה רחבה יותר והבנה מעמיקה יותר של האירועים בהם נושא כתב האישום.

מחומר החקירה עולה לכואורה כי המשיב ונפגעת העבירה היו מצויים על קו שבר ביחסיהם בעת קרות אירועי כתב האישום, כשבולה מתיק החקירה שהמשיב התקשה להשלים עם רצונה של נפגעת העבירה לסימן את יחסיהם. למעשה, כלל האירועים המתוארים בכתב האישום, כך עולה מחומר החקירה, התרחשו לאחר שנפגעת העבירה הודיעה למשיב על סיום יחסיהם.

עוד עולה מחומר החקירה כי נפגעת העבירה מסרה תלונתה ביום 1/9/17, זאת לאחר שהמשיב הגיע לדירה, אימען עליה, תקף אותה, השלים צלחת זכוכית לרצפה וצעק על בתה הקטנה של המשיבה שנכחה בעת ההתרחשות המתוארת. מהודעתה מיום 1/9/17 ניתן ללמוד לכואורה על יחסים מורכבים בין השניים מזה תקופה לפני קרות אירועי כתב האישום ועל התנהגות דומה של המשיב ביחסיהם בעבר.

ההודעות הכתובות ותיעוד השיחות לא מותרים ספק בשאלת המסוכנות ובឧומתתה. עילת המסוכנות בנסיבות של תיק זה בעלת עצמה משמעותית, אף ללא החזקה הקיומה לפי חוק לקיומה של עילת המסוכנות בעבירות שבahn הוגש המשיב (סעיף 21(א)(1)(ג)) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם) תשי"ו - 1966. כבר נאמר שבמקרים כגון אלו: "עווצמת האלים הפיזית אינה המدد הבלעדי, אף לא המدد העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את 'הצבע והגון' של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" [בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (3.1.2010)].

משך ההתנהלות המתווארת בכתב האישום, של הנאשם כלפי נגעתה העבירה, תוכן האיים ותדיורתם מחזקים את הרושם כי הנאשם שבוי ברגשותיו ומונע בלחת יציריו. זאת יש להוסיף, שעולה מהחומר החקירתי כי הנאשם רקע פסיכיארי ומהודעתו של הנאשם עולה כי טופל בשנת 2012 בבדורי הרגעה.

אמנם בהודעתו מיום 4/9/17 הביע הנאשם חזר ושובו את צערו על התנהגותו וביקש להתחרט על מעשייו, ואולם צער וחרטה אלו - אין בהם, אל מול העבירות שלכאורה ביצע הנאשם ונסיבותיהם, כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מהם.

חלופה מעצר:

כמצאות החוק ינסה הchtsה לבחון האם ישנה חלופה שעשויה להגשים את מטרת המעצר. החלופה שהוצעה, כאמור, היא בבית אמו של הנאשם שבאור עקיבא, בפיקוחה ובפיקוחו אחותתו בת ה-23.

מפקחות אלו הצהירו לפני עלי רצונם לפקח ועל יכולתם לעמוד במשימת הפיקוח. ואולם, לאחר ששמעו כל אחת מהן והתרשםתי מרצונם העמוק לשיע למשג, אין סבורה כי יש בפיקוחן כדי לאין את המסוכנות הנשקפת הנאשם. אמו של הנאשם הייתה לצורך מכל מלאכה ולהתפנות למלاكت הפיקוח על בנה אך כפי שהUIDה **"הוא מקשיב לי"**. הדבר **יחידי שהוא לא מקשיב לי זה על הבחורה הזאת"** (עמ' 4, ש' 10-11). אחותתו של הנאשם, חילת המשרתת בגילות, הצהירה כי ככל הנראה יתאפשר לה לקחת חופשה מיוחדת בת 30 ימים; ככל שלא תנתן לה חופשה, הצהירה המפקחת שבכל יום תמצא בבית החל משעה 14:00 לפקח על הנאשם. התרשםתי כי המפקחות מוכנות לעשות כל שנדרש בכך שה הנאשם ישוחרר ממעצר ואולם, לא התרשםתי כי יש להן את "כוח הפיקוח" הנדרש בהתחשב ברמת המסוכנות המיוחסת למשג. כך אין מוצאת במרקח שבין אור עקיבא לקרית ים כמספיק כדי לאין אותה המסוכנות הנשקפת הנאשם ללא פיקוח אנושי ראוי. הריחוק הגאוגרפי והמפקחות שהוצעו אין חלופה רואה אף בהתחשב בכך שהניע את הנאשם לכואורה לבצע את העבירות, המגביל משמעותית את רמת האמון שניתן ליתן בו.

סוף דבר:

שקלתי האפשרות למעצר על דרך איזוק אלקטרוני ובנסיבות של תיק זה כאמור, סבורני שלא פיקוח אנושי ראוי לצד ריחוק גאוגרפי, לא יהיה זאת כדי להגשים את מטרת המעצר.

לפיכך, אני מורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה ימסר לבקשת על ידי המזכירות.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ז, 09 ספטמבר 2017, בהעדך
הצדדים.

עמוד 4

